

HESSENI TARTOMÁNYI NEMZETKÖZÖSSÉG

2026. január 23.
Plenáris ülés

törvénytervezet Tartományi

kormány

A hesseni erdőtörvény és a hesseni vadászati törvény módosításáról szóló törvény

A tartományi kormány 2026. január 23-i levelében a 2026. január 21-i kabinethatározattal jóváhagyott és elfogadott alábbi törvénytervezetet terjeszti a tartományi parlament elé határozathozatalra. A törvénytervezetet a tartományi parlament előtt a mezőgazdasági, környezetvédelmi, szőlőtermesztési, erdészeti, vadászati és honvédelmi miniszter képviseli.

A. Probléma

A 2013. június 27-i hesseni erdőtörvény (HWaldG) (GVBl. 458. o.), amelyet legutóbb a 2022. február 22-i törvény (GVBl. 126. o.) módosított, lényegében 2013-ból származik. Azóta kétszer módosították, a 2014. július 16-i törvény (GVBl. 186. o.) és a 2022. február 22-i törvény (GVBl. 126. o.) révén. További módosítások történtek a Kellerwald Edersee Nemzeti Park Hivatal átszervezésével és a természetvédelmi adatkezeléssel kapcsolatban, a 2015. december 17-i törvény (GVBl. 607. o.), valamint a faértékesítés átszervezésével kapcsolatban, a 2019. június 19-i törvény (GVBl. 160. o.) alapján. A hatálybalépés óta eltelt közel tizenkét év során további módosítási igény merült fel, amelyre ez a törvénytervezet kíván megoldást nyújtani, és amelynek célja, hogy a Hesseni Erdőtörvény végrehajtását, amely összességében nagyon bevált, a jelenlegi követelményekhez igazítsa. Itt a következő pontokat kell megemlíteni:

- a törvény végrehajtását irányító fogalmakat ki kell igazítani,
- a klímaváltozás következtében megnövekedett erdőtűz-kockázatra tekintettel meg kell erősíteni az erdőtűz-megelőzést,
- a védett erdőkre vonatkozó előírásoknak figyelembe kell venniük a hesseni közigazgatási bíróság 2015. július 7-i ítéletét (2 A 177/15 sz.),
- az erdőjogi védelmi kategóriákat újra kell fogalmazni,
- az újratelepítésre vonatkozó előírások rugalmasabbá válnak, az erdőfenntartási illetéknél a jövőben figyelembe kell venni az igazgatási költségeket,
- a tartományi erdőgazdálkodási hatóság által a köz- és magánerdők felügyeletére vonatkozó előírásokat a 2017 óta bekövetkezett fejleményekhez kell igazítani,
- újra be kell vezetni az „erdővédelmi tisztviselők” intézményét.

A hesseni vadászati törvény 2025 nyarán történt értékelése során kiderült, hogy a hesseni vadászati törvényben pontszerű módosításokra van szükség, amelynek alapvető vonásai azonban változatlanok maradnak. A már megkezdett módosítási eljárás várhatóan 2026. december 31-én még nem zárulhat le.

B. Megoldás

A jelen törvénytervezet a hesseni erdőtörvény következő módosításait irányozza elő:

- az erdőre vonatkozó fogalom meghatározásokat úgy kell módosítani, hogy az erdőgazdálkodási szempontból nem feltétlenül szükséges, az erdőirtásra és átalakításra vonatkozó engedélyezési eljárásokat ne kelljen többé lefolytatni;
- az erdőtulajdon-típusokra vonatkozó fogalom meghatározásokat a kialakult hesseni struktúrákhoz kell igazítani;

- azoknak az erdőgazdálkodási vállalkozásoknak is lehetőséget kell biztosítani, amelyek működési területe 100 hektár alatt van, hogy a törvénynek megfelelően működési tervek készítsenek, így a Natura 2000 területek védelme tekintetében nagyobb jobbiztonságot kapjanak az erdészeti intézkedésekre vonatkozóan;
- az éghajlatváltozás következményei miatt rendszeresen megnövekedett erdőtűz-kockázatnak az erdőtűz-megelőzés fokozásával kell szembeszállni;
- a védett erdőkre vonatkozó előírásokat a hesseni közigazgatási bíróság 2015. július 7-i ítéletének (2 A 177/15) figyelembevételével felül kell vizsgálni, a HWaldG vonatkozó szakaszát szerkesztésileg át kell dolgozni;
- be kell vezetni az „eredeti erdő” új kategóriáját, az erdőket az erdőgazdálkodási hatóság felügyelete alatt kell kezelni; az erdőjogi kategória felváltja a természetvédelmi jogi kategóriát;
- azoknál a városoknál és településeknél, amelyeket a turizmusért felelős miniszter gyógyfürdőként, Kneipp-fürdőként, Kneipp-gyógyüdülőként, gyógyklímás gyógyüdülőként vagy gyógyforrásokkal rendelkező gyógyüdülőként ismer el, az erdőket „rekreációs, gyógy- és gyógyító erdőként” lehet kijelölni;
- a póttültetésre és az erdőfenntartási illetékre vonatkozó előírásokat rugalmasabbá kell alakítani úgy, hogy a kisebb jelentőségű esetekben átalányösszegű erdőfenntartási illeték kell kivetni, és ideiglenes kivágások esetén is megnövelt erdőfenntartási illeték fizetése kérhető a póttültetés helyett; emellett a póttültetési területek keresési körét kiterjesztik a hesseni természetvédelmi törvény rendelkezéseire;
- a díj kezelési költségeit a jövőben a felelős felet terheli; ezzel teljesül a hesseni számvevőszék egyik követelése;
- a veszélyes helyzetek és hasznosítási érdekek esetén alkalmazható lezárási lehetőségekre vonatkozó szabályozást egy pontosító mondattal egészítették ki, amely lehetővé teszi, hogy az erdőutak társas vadászatok céljából történő lezárásának jogát szerződéses úton átruházzák a vadászati joggal rendelkezőkre;
- a települések faértékesítésben való részvételére és az állami erdőgazdálkodási hatóság által az erdők gondozására vonatkozó előírásokat a 2017 óta bevezetett fejleményekhez kell igazítani;
- azokban a tartományi részekben, ahol alacsony az állami erdő aránya és alacsony a Hessen-Forst tartományi vállalat által az önkormányzati erdőkben nyújtott gondozási arány, lehetőséget kell teremteni arra, hogy a magánerdőgazdálkodó vállalkozások alkalmazottai „erdővédelmi tisztviselőként” korlátozott mértékben állami hatáskörrel ruházhatók fel az erdőben a rend fenntartása érdekében;
- megerősítik az erdészeti hatóságok rendelkezési jogkörét az erdőtulajdonosok és harmadik felek által elkövetett erdészeti jogsértések esetén.

A 2026 végéig hatályos hesseni vadászati törvényt elővigyázatosságból egy évvel meghosszabbítják.

C. Hatály

A hesseni erdőtvény hatálya határozatlan idejű, ezért a módosító törvény hatályát sem kell korlátozni.

A hesseni vadászati törvény 2026. december 31-ig érvényes, és egy évvel meghosszabbítják.

D. Alternatívák

Nincsenek.

E. Pénzügyi hatások

1. Hatások a pénzügyi, vagyion- és eredménykimutatásra

	Likviditás		Eredmény	
	Kiadások	Bevételek	Költségek	Bevétel
Egyszeri a költségvetési évben	-	-	-	-
Egyszeri jellegű a jövőbeli költségvetési években	-	-	-	-
Folyamatosan pénzügyi év	-	-	-	-

2. Hatások a középtávú pénzügyi és fejlesztési tervezésre Nincsenek.

3. Hatások a hesseni településekre és településszövetségekre

A hesseni városok és önkormányzatok számára nem keletkeznek többletköltségek, a törvény a konnexitás elve szempontjából nem releváns.

A törvény hatálybalépésével a települések és városok elveszítik jelenleg még elméletileg fennálló törvényes jogukat arra, hogy az erdőgazdálkodási tevékenység keretében a Hessen-Forst állami vállalat az erdőikben termett fát is értékesítse. Ezt a jogi igényt már a közösségi erdők szakmai gondozásáról szóló rendelet 2018. december 6-i (GVBl. 706. o.) és 2021. november 25-i (GVBl. 821. o.) módosító rendeletei korlátozták, figyelembe véve a versenyjogi bizonytalanságokat. A törvény most ezt a jogi helyzetet véglegesíti.

F. Közvetlen vagy közvetett hatások a nők és férfiak esélyegyenlőségére

Nincs.

G. Különleges hatások a fogyatékossgal élőkre

A törvénytervezetet az ENSZ fogyatékossgal élők jogairól szóló egyezményének szempontjai alapján vizsgálták. Módosításra nem volt szükség.

A tartományi parlament a következő törvényt kívánja elfogadni:

**A hesseni erdőtörvény és a hesseni vadászati törvény
módosításáról szóló törvény**

Készült

1. cikk

A hesseni erdőtörvény módosítása¹

A 2013. június 27-i hesseni erdőtörvény (GVBl. 458. o.), amelyet legutóbb a 2022. február 22-i törvény (GVBl. 126. o.) módosította, a következőképpen módosul:

1. A tartalomjegyzék a következőképpen módosul:
 - a) A „§ 13 Védett erdő, védett erdőterület és rekreációs erdő” megjelölést a következő megjelölés váltja fel:
 - „§ 13 Védett erdő
 - § 13a Védett erdő
 - § 13b Természetes erdő
 - § 13c Rekreációs, gyógy- és gyógyítóerdő
 - § 13d Póttöltés és erdőfenntartási illeték”
 - b) A „Tizedik rész Záró rendelkezések” megjelölés után a következő megjelölés kerül beillesztésre „§ 30a Alapjogok korlátozása” felirattal.
2. A § 2 a következőképpen szól:

„§ 2

Fogalommeghatározások

(1) E törvény értelmében erdőnek minősülnek

1. az 1975. május 2-i szövetségi erdőtörvény (BGBl. I 1037. o.) 2. § (1) bekezdésében, legutóbb a 2021. augusztus 10-i törvény (BGBl. I 3436. o.) által módosított formában meghatározott területek,
2. a parkerdők,
3. azok a területek, amelyeket a 12. § (2) bekezdésének 1. mondata 2. pontja szerinti, bármikor visszavonható átalakítási engedély alapján nem erdőként használnak, valamint
4. az erdei utak, még akkor is, ha azok az energiatermelő létesítményekhez vezető bekötőutakként szolgálnak, beleértve a kábelnyomvonalakat is.

(2) E törvény értelmében nem minősülnek erdőnek

1. a szövetségi erdőtörvény 2. § (2) bekezdésében említett területek,
2. a szövetségi erdőtörvény 2. § (2) bekezdésének 3. pontja értelmében vett mezőgazdasági területeken található karácsonyfa- és díszág-ültetvények,
3. a cserjés növényzettel borított területek, amelyek
 - a) korábbi katonai használat jellemzi, amennyiben azok lényegében a föld alatt vagy a föld felett lezártak, és nem ütköznek a területrendezési követelményekkel, vagy
 - b) zárt lombkoronával rendelkeznek, amelynek átlagos magassága legfeljebb öt méter, és amelyek mezőgazdasági hasznosítás elmulasztása következtében jöttek létre,a törvény 7. §-ának és harmadik részének alkalmazása esetén.

(3) E törvény értelmében

1. állami erdőnek a szövetségi erdőtörvény 3. §-ának (1) bekezdésében említett erdő, beleértve a tartományi felsőoktatási intézmények erdőit is, amelyek a 2021. december 14-i hesseni felsőoktatási törvény (GVBl. 931. o.) 1. §-ának (1) bekezdése szerint, legutóbb a 2024. október 10-i törvény (GVBl. 2024 56. sz.) által módosított, állami intézmények, de nem a közjogi alapítványok erdei,
2. a szövetségi erdőtörvény 3. § (2) bekezdésében említett önkormányzati erdők, beleértve a közjogi alapítványok erdőit is,
3. magánerdő: a szövetségi erdőtörvény 3. § (3) bekezdésében említett erdő.

¹ Módosítja az FFN 86-41

(4) Az erdőtulajdonosok a szövetségi erdőtörvény 4. §-ában említett személyek.”

3. Az 5. § (2) bekezdésének 1. mondatában a „meghatározni” szó után pontosvesszőt és a következő szavakat „a többi erdőtulajdonos ilyen üzemeltetési tervet készíthet, ha azt üzemeltetési helyzetére tekintettel célszerűnek tartja”.
4. A 7. § (2) bekezdésének 3. mondatában az 5. pontban a „2015. augusztus 31. (BGBl. I 1474. o.)” megjelölést „2024. október 23. (BGBl. 2024 I. 323. sz.)”-re.
5. A 8. § a következőképpen módosul:
 - a) Az (1) bekezdés 2. mondatában a „intézkedések” szó után beillesztésre kerül a „és magában foglalja az erdőtűz-kockázatok csökkentését” kifejezés.
 - b) Új (3) bekezdésként a következő szöveg kerül beillesztésre:

„(3) Az alsóbb szintű erdészeti hatóságok, amennyiben és amennyiben ez az erdőtűz-elhárításra és az erdőtűz-megelőzésre vonatkozó, különböző tulajdonformákat átfogó bevetési dokumentumok elkészítéséhez vagy karbantartásához szükséges, az erdőtulajdonosoktól adatokat kérhetnek az erdei utak állapotáról és az erdőben található vízkivételi helyekről. Ha nem rendelkeznek elegendő adattal, vagy nem hajlandók azokat kiadni, az alsóbb szintű erdészeti hatóság maga is gyűjtheti azokat; az erdőtulajdonos, amennyiben szükséges, köteles ezt tenni.”
 - c) A jelenlegi (3)–(6) bekezdések (4)–(7) bekezdéssé válnak.
6. A 12. § a következőképpen módosul:
 - a) Az (1) bekezdés 1. mondatában a „2009. július 31. (BGBl. I 2585. o.)” kifejezést „2023. március 22. (BGBl. 2023 I. 88. sz.)”-re.
 - b) A (2) bekezdéshez a következő mondat kerül hozzáadásra:

„Az (1) bekezdés 2. pontja szerinti intézkedések engedélyezésekor feltételekkel kell biztosítani, hogy az ingatlant megfelelő határidőn belül szabályszerűen újraerdősítsék; különösen az újraerdősítési költségek összegéig terjedő biztosíték nyújtását lehet előírni.”
 - c) A (3) és (4) bekezdés a következőképpen fogalmazódik:

„(3) Az erdőátalakítási kérelemről való döntés során az erdőtulajdonosok jogait, kötelezettségeit és gazdasági érdekeit, valamint a közérdeket egymással és egymás között össze kell vetni. Az engedélyt el kell utasítani, ha az erdő megőrzése túlnyomórészt közérdek, különösen akkor, ha az erdő a természeti egyensúly fenntartása, az erdőgazdálkodási termelés vagy a lakosság rekreációja szempontjából lényeges jelentőségű. Az erdő megőrzése iránti túlnyomó közérdek különösen akkor áll fenn, ha

 1. a területrendezési tervekben szereplő rendelkezések ellentmondanak az erdő átalakításának,
 2. a természetvédelem és a tájgondozás, a vízgazdálkodás, a földművelés, az erdőgazdálkodási termelés, a regionális vagy helyi éghajlatvédelem, illetve a lakosság rekreációja érdekei jelentősen sérülnének.

(4) Az erdőátalakítási intézkedések esetében védett, tilalmi, természetvédelmi, üdülő-, gyógy- vagy gyógykezelő erdők tekintetében előzetesen fel kell oldani az adott nyilatkozatot a 13. § (3) bekezdése, a 13a. § (2) bekezdésének 1. mondata vagy a 13c. § (3) bekezdése szerint. A hatályon kívül helyezés hivatalból vagy olyan személy kérelmére történhet, aki hitelesen igazolja, hogy jogos érdeke fűződik a kijelölt terület más célú hasznosításához, és várhatóan rendelkezni fog a területtel. A felsőbb erdészeti hatóság eltekinthet a vonatkozó nyilatkozat módosításától, ha az erdőátalakítási intézkedés legfeljebb 0,5 hektár erdőterületet érint, és nem tart tovább egy évnél, vagy ha az a nyilatkozattal kitűzött célokat nem érinti.”
 - d) Az (5) bekezdés hatályát veszti.
 - e) A (6) bekezdés (5) bekezdéssé válik, és a 2. mondatból a „legfeljebb egy évre” szavakat el kell hagyni.

7. A 13. §-t a következő 13–13d. §-ok váltják fel:

„13. §
Védőerdő

(1) A felsőbb erdészeti hatóság erdőt védőerdővé nyilváníthat, ha a veszélyek, jelentős hátrányok vagy a közérdekű zavarások elhárítása vagy megelőzése érdekében szükséges bizonyos erdészeti intézkedések végrehajtása vagy elmulasztása. A védőerdővé nyilvánítás különösen akkor jöhet szóba, ha az erdő állományát és külső határait meg kell őrizni, és az erdőnek különös jelentősége van az éghajlat, a vízháztartás, a talajvédelem, a látásvédelem, a zajvédelem vagy a levegőtisztítás szempontjából.

(2) A védőerdőben a teljes kivágás, valamint a szokásosan alkalmazott hozamtáblák szerinti faállomány 40 százalékát meghaladó állománycsökkentés a felsőbb erdészeti hatóság engedélyéhez kötött. Az engedély feltételekhez köthető, amennyiben ez az erdő funkcióinak megőrzése érdekében szükséges.

(3) A védőerdő kijelölés teljes egészében vagy részben visszavonható, amennyiben ez a túlnyomó közérdek megköveteli.

(4) A védőerdő-nyilvánítás kiadása, módosítása vagy visszavonása előtt a felsőbb erdészeti hatóságnak meg kell hallgatnia a regionális tervezésért felelős szervet, a felsőbb útépitési hatóságot, az érintett önkormányzatokat, az érintett erdőtulajdonosokat, valamint az országos szinten működő elismert természetvédelmi szervezeteket. A védőerdő-nyilvánítást a helyi szokásoknak megfelelően és a Hesseni Állami Közlönyben nyilvánosságra kell hozni.

(5) Az erdőtulajdonosok, valamint a tulajdonjogokban érintett személyek jogosultak kártérítésre azokért a hátrányokért, amelyek a védőerdőről szóló nyilatkozatból eredő gazdálkodási előírások vagy korlátozások miatt a földjeik művelése során keletkeznek. A kártérítést a tartománynak kell megfizetnie. A kártérítésről a felső erdészeti hatóság dönt. A határozatot az érintetteknek kézbesíteni kell. A határozat ellen a kézbesítéstől számított három hónapon belül a rendes bíróságok előtt keresetet lehet benyújtani.

§ 13a Védett
erdő

(1) A felső erdészeti hatóság a legfőbb erdészeti hatósággal egyetértésben rendelet útján erdőt védett erdővé nyilváníthat, amennyiben az elhelyezkedése és kiterjedése miatt területi összetételében védelmi, éghajlatvédelmi és rekreációs funkciója tekintetében különösen védelemre méltó. A § 13 (2) és (5) bekezdései megfelelően alkalmazandók.

(2) A védett erdő kijelölése teljes egészében vagy részben visszavonható, ha és amennyiben ez a közbiztonságot, különösen az emberek életét és egészségét, valamint a jelentős anyagi értékeket fenyegető veszélyek leküzdése érdekében, vagy más, a közérdek elsődleges fontosságú okokból szükséges. A 13. § (4) bekezdésének 2. mondata megfelelően alkalmazandó.

(3) A 2023. június 28-i hesseni kihirdetési törvény (GVBl. 473. o.) 9. §-ának (3) bekezdése 1. mondatától eltérően (GVBl. 473. o.), amelyet a 2024. június 24-i törvény (GVBl. 2024. 28. sz.) módosított, a jogszabályok helyettesítő kihirdetéssel közzétett részeit annak az alsóbb szintű erdészeti hatóságnak kell megőriznie, amelynek erdészeti körzetében a védett erdő található.

§ 13b
Természete
s erdő

(1) Az erdőgazdálkodásért felelős miniszter az állam erdőterületei közül azokat, amelyek erdőökológiai szempontból különös jelentőségűek, természetes erdőfejlődés céljára szolgáló erdővé (természetes erdő) nyilváníthatja. Ez a természetes erdőökológiai folyamatok védelmét, megőrzését és kutatását szolgálja, és hozzájárul a biológiai sokféleség előmozdításához. A természetes erdőt nem szabad gazdálkodási célokra használni, csak az erdővédelemhez, a vadállomány szabályozásához, a közlekedésbiztonsághoz, a ritka fajok magjának kinyeréséhez, az erdőtűz-megelőzéshez, a biológiai sokféleség megőrzését szolgáló pontszerű és lineáris ápolási intézkedésekhez, az árvízvédelmi intézkedésekhez, a túlevelű fajok legfeljebb 20 évre történő kitermeléséhez, valamint a közérdekű tudományos kutatásokhoz szükséges intézkedéseket szabad végrehajtani. A természetes erdőnek nyilvánított területek határait a Hessen-Forst tartományi vállalat megfelelő módon közzéteszi az interneten.

(2) A természetes erdőbe való belépés – akár közutakon is – a tulajdonjogi besorolástól függetlenül, a szövetségi erdőtörvény 14. §-ának (1) bekezdése 3. és 4. mondata, valamint a szövetségi természetvédelmi törvény 60. §-a szerint, saját felelősségre történik. Ez különösen vonatkozik az erdőre jellemző veszélyekre és azokra, amelyek az erdő természetes fejlődéséből adódnak.

(3) A Hessen tartomány tulajdonában lévő állami erdő tíz százalékát természetes erdőként kell kijelölni.

13c. §

Rekreációs, gyógy- és gyógyító erdő

(1) A felsőbb erdészeti hatóság sűrűn lakott területeken, nagyobb településeken, gyógyfürdőkben és államilag elismert gyógy- és rekreációs helyeken, valamint azok közelében található erdőket rekreációs erdővé nyilváníthatja, ha a közjő megköveteli, hogy bizonyos területeket a lakosság rekreációs céljaira rendezzék be, gondozzák és védjék.

(2) Azok a települések vagy településrészek, amelyeket a gyógyfürdő-, rekreációs vagy turisztikai helyként való elismerésről szóló, 2016. november 24-i rendelet (GVBl. 218. o.), legutóbb a 2020. december 8-i rendelettel (GVBl. 943. o.) módosított rendelet alapján gyógyfürdőként, Kneipp-gyógyfürdőként, Kneipp-gyógyhelyként, gyógyklímás gyógyfürdőhelyként vagy gyógyforrás-gyógyfürdővel rendelkező településként elismertek, kérelmezhetik, hogy az (1) bekezdés szerint kijelölendő vagy kijelölt erdőt „gyógyerdőnek”, „gyógyító erdőnek” vagy „gyógy- és gyógyító erdőnek” nevezzék el.

(3) A nyilvánítás visszavonható, ha más közérdekek elsőbbséget élveznek a nyilvánosság rekreációs érdekeihez képest. A 13. § (4) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

13d. §

Pótlólagos erdőtelepítés és erdőmegőrzési illeték

(1) A 12. § (2) bekezdés 1. mondata szerinti erdőátalakítási intézkedések engedélyezése attól függhet, hogy a kérelmező bizonyítja-e, hogy az érintett természeti területen – a hesseni természetvédelmi törvény 13. § (2) bekezdése értelmében – vagy erdőszegény területeken, az agrárszerkezeti szempontok figyelembevételével, azonos területű pótlólagos erdőtelepítést hajt végre.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően védett erdő esetében engedélyt csak akkor lehet kiadni, ha az (1) bekezdés szerinti, azonos területű pótlólagos erdőtelepítésre kerül sor. A védett erdőből történő erdőátalakítások esetében a 12. § (2) bekezdés 1. mondatának 2. pontja szerint, amennyiben azok nem tartanak tovább 15 évnél, teljes egészében vagy részben el lehet tekinteni a területileg azonos pótlólagos erdőtelepítéstől, ha a természeti területen belül három éven belül megfelelő költségekkel nem lehet megfelelő területeket beszerezni, és ez a területrendezési szempontok alapján indokoltnak tűnik.

(3) A pótlólagos erdőtelepítések előzetesen is elvégezhetők az ökoszámlára vonatkozó előírások szerint a szövetségi természetvédelmi törvény 16. §-a, a hesseni természetvédelmi törvény 16. §-a, valamint a 2018. október 26-i kompenzációs rendelet (GVBl. 652. o., 2019, 19. o.) érvényes változatában előre is elvégezhetők, azzal a feltétellel, hogy az alsóbb szintű természetvédelmi hatóságnak egyeztetnie kell az alsóbb szintű erdészeti hatósággal.

(4) Amennyiben az erdőátalakítás káros hatásait nem kompenzálják pótlutetésekkel, erdőmegőrzési illetéket kell fizetni. Az illeték kiszámításakor figyelembe kell venni a károsodás súlyosságát, az okozó számára jelentkező értéket vagy előnyt, a gazdasági ésszerűséget, valamint az erdészeti hatóságoknál felmerülő igazgatási költségeket. Ha a (2) bekezdés 2. mondata szerint, illetve védőerdő esetében eltekintnek a pótlólagos erdőtelepítéstől, akkor az erdőfenntartási díjat a 2. mondat szerint meghatározott összeg háromszorosának, rekreációs erdő esetében kétszeresének megfelelő összegben kell megfizetni. A díjat az erdő megőrzésére, különösen az erdőtelepítéshez alkalmas területek megvásárlására vagy a vásárlás támogatására, valamint az erdőtelepítésre, az erdő stabilizálására vagy az éghajlatváltozásnak ellenálló erdőkke történő átalakítására irányuló erdőgazdálkodási intézkedésekre kell fordítani. 1 000 négyzetméter alatti területre kiterjedő erdőátalakítások esetén az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérően az újratelepítést négyzetméterenként három euró összegű átalányos erdőfenntartási illeték váltja fel.

(5) A természetvédelmi és tájgondozási intézkedések végrehajtása céljából történő erdőátalakítás esetén, amelyet a felsőbb természetvédelmi hatóság vagy annak megbízásából hajtanak végre, pótlólagos erdőtelepítés nem szükséges, és erdőfenntartási díjat nem kell megállapítani.”

8. A 15. § a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdéshez a következő mondat kerül hozzáadásra:

„A belépéssel egyenértékűnek minősül az egyszerű létesítményekben, különösen ülőhelyeken, információs tábláknál és egyszerű menedékházakban való tartózkodás.”

- b) A (2) bekezdés a következőképpen fogalmazódik:
„(2) Az erdő látogatóinak figyelniük kell egymásra. A tartózkodás nem zavarhatja az erdő ökoszisztémáját, nem nehezítheti az erdőgazdálkodást, nem veszélyeztetheti, károsíthatja vagy szennyezheti az erdőt, és nem zavarhatja mások pihenését. Az erdőbe látogatóknak tartózkodniuk kell minden olyan cselekménytől, amely lehetővé teszi vagy elősegíti az erdőtüzek kialakulását vagy terjedését.”
9. A 16. § (2) bekezdésében az 1. mondat után a következő mondat kerül beillesztésre:
„A társas vadászatok lebonyolítása céljából történő területlezárára vonatkozó jogosultságot az erdőtulajdonos szerződéses megállapodás útján átruházhatja a vadászati joggal rendelkezőkre.”
10. A 19. § a következőképpen módosul:
- a) Az (1) bekezdéshez a következő mondatok kerülnek hozzáadásra:
„A fenntartható, multifunkcionális és a 4. § szerint szabályszerű erdőgazdálkodás keretében az erdő és az erdőgazdálkodás 1. § (2) bekezdés szerinti teljesítményeinek megvalósítására, valamint a 3. § szerinti alapvető kötelezettségek teljesítésére irányul, és kiterjed az erdőgazdálkodási intézkedések tervezésére és végrehajtására, a jelölésre, a kitermelésre és a nyersfa előkészítésére, beleértve annak nyilvántartásba vételét is. A faértékesítésben való részvétel szerződéses alapon csak akkor lehetséges, ha a gazdaságnak egyébként nincs ésszerű lehetősége a fa megfelelő feltételek mellett történő értékesítésére.”
- b) A 7. bekezdésként a következő szöveg kerül beillesztésre:
„(7) A jogi személyek a fakitermelésből származó bevételekből tartalékokat képezhetnek, amelyet kizárólag a § 18 (2) bekezdés 3. mondatában meghatározott célokra lehet felhasználni.”
11. A 21a. § (2) bekezdésének 1. mondatában a „2014. december 19. (GVBl. 354. o.), módosítva a 2017. október 5-i törvény (GVBl. 294. o.)” kifejezést „2021. július 12. (GVBl. 338. o.)” kifejezéssel.
12. A 24. § a következőképpen módosul:
- a) A (4) bekezdés 2. pontjában a „legfőbb” szó elé be kell illeszteni a „szövetségi hatóság vagy” szavakat.
- b) Az 5. bekezdés a következőképpen egészül ki:
„(5) A köz- vagy magánerdőgazdaságban működő üzem erdőtulajdonosának kérelmére a felső erdészeti hatóság az adott üzemben dolgozó személyeket, amennyiben azok a hesseni tartomány felső- és középfokú erdészeti szolgálatának 2015. november 25-i képzési és vizsgarendje (StAnz. 2015, 1389. o.) szerinti felsőfokú erdészeti szolgálati pályavizsgát vagy a nagy állami erdészeti vizsgát letették, a hesseni tartomány felső- és magasabb szintű erdészeti szolgálatára vonatkozó 2015. november 25-i képzési és vizsgarendet (StAnz. 2015, 1389. o.) szerinti, illetve más tartományok hasonló vizsgáit, hivatalosan erdővédelmi tisztviselőként igazolhatja. Az erdővédelmi tisztviselők a hesseni közbiztonságról és közrendről szóló törvény 11., 12., 18. § (1) bekezdése és 31. § (1) bekezdése alapján intézkedéseket hozhatnak a hesseni közbiztonságról és közrendről szóló törvény 6. vagy 7. §-a szerint felelős személyekkel szemben, amennyiben ez e törvény, a szövetségi természetvédelmi törvény, a hesseni természetvédelmi törvény, valamint a szövetségi vadászati törvény 1976. szeptember 29-i kihirdetés szerinti változatának (BGBl. I 2849. o.), legutóbb a 2024. október 25-i törvény (BGBl. 2024 I. 332. sz.) által módosított változatban, vagy a hesseni vadászati törvénynek a 2001. június 5-i kihirdetés szerinti változatában (GVBl. I. 271. o.), legutóbb a ... [beírni: e törvény dátumát és hivatkozási számát], az e törvények alapján kiadott rendeletek, valamint a közrend elleni szabálysértések vagy bűncselekmények elkövetésének megakadályozása érdekében szükséges.”
13. A 26. § a következőképpen módosul:
- a) A korábbi szöveg az (1) bekezdéssé válik, és az „obere” szót „zuständige” szóval kell helyettesíteni.
- b) A 2. bekezdés a következőképpen egészül ki:
„(2) Ha az erdőtulajdonosnak nem minősülő harmadik személyek megsértik e törvény rendelkezéseit, az alsóbb szintű erdészeti hatóság rendelkezik a hesseni közbiztonságról és közrendről szóló törvény 11., 12., 18. és 31. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörök; a hesseni közbiztonságról és közrendről szóló törvény 1. §-ának (3) bekezdése, valamint 6–9. §-ai megfelelően alkalmazandók.”

14. A 29. § a következőképpen módosul:
- a) Az (1) bekezdés a következőképpen módosul:
 - aa) Az 1. pontban az „1. mondat” kifejezés után vesszőt kell beilleszteni, és a „vagy a 26. §” kifejezést „a 26. § (1) vagy (2) bekezdése” kifejezéssel kell helyettesíteni.
 - bb) A 4. és 5. pontban a „(3) bekezdés” kifejezést minden esetben „(4) bekezdés” kifejezéssel kell helyettesíteni.
 - cc) A 6. pontban az „(5) bekezdés” kifejezést „(6) bekezdés” kifejezéssel kell helyettesíteni.
 - dd) A 8. pont a következőképpen fogalmazódik:
„8. a 12. § (2) bekezdésével összefüggésben a 13d. § (1), (2) vagy (4) bekezdésével, illetve a 14. § (1) bekezdésével kapcsolatos engedélyhez kapcsolódó, végrehajtható feltételt nem, nem helyesen, nem teljes mértékben vagy nem időben teljesíti, vagy azzal ellentétesen jár el.”
 - b) A (3) bekezdés a következőképpen fogalmazódik:
„(3) Szabálysértést követ el az, aki
 - 1. az utakon kívül olyan motoros járművel halad erdőterületeken, amelyhez biztosítás vagy rendszám szükséges, amennyiben nem erdőgazdálkodási tevékenységekhez használt gépekről van szó,
 - 2. nem teljesíti az erdővédelmi tisztviselő utasítását.”
15. A tizedik részben, a záró rendelkezésekben a 31. § előtt a következő 30a. § kerül beillesztésre:

„§ 30a Az alapjogok
korlátozása

E törvény alapján az

- 1. szabad mozgáshoz (az Alaptörvény 11. cikke (1) bekezdése, a Hesseni Állam Alkotmányának 6. cikke),
 - 2. az információs önrendelkezéshez (a hesseni alkotmány 12a. cikke) és
 - 3. a hesseni állami alkotmány 45. cikke (1) bekezdése szerinti tulajdonjog garantálása korlátozhatók.”
16. A 31. §-hoz 3. bekezdésként a következő szöveg kerül beillesztésre:
„(3) A mellékletben felsorolt védett erdőkre vonatkozó nyilatkozatok továbbra is e törvény részét képezik. A felsőbb erdészeti hatóságok felhatalmazást kapnak arra, hogy azokat rendelettel módosítsák vagy hatályon kívül helyezték. A módosításra vagy hatályon kívül helyezésre a 13a. § (2) és (3) bekezdése vonatkozik.”
17. A 33. § 2. pontjában a „12. § (5) bekezdés” kifejezést „13d. § (4) bekezdés” kifejezéssel kell helyettesíteni.

2. cikk

A hesseni vadászati törvény módosítása ²

A hesseni vadászati törvény 46. §-ának 2. mondatában, a 2001. június 5-i kihirdetés (GVBl. I 271. o.) szerinti változatban, amelyet legutóbb a 2024. október 10-i törvény (GVBl. 2024 57. sz.) módosított, a „2026” kifejezést „2027”-re kell cserélni.

3. cikk Hatálybalépés

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

² Módosítja az FFN 87-32

Indoklás:**Általános**

A hesseni erdőtörvény (HWaldG) lényegében 2013-ból származik. A hatálybalépés óta eltelt közel tizenkét év során módosítási igény merült fel, amelyet ez a törvénytervezet hivatott kielégíteni, és amelynek célja, hogy az összességében nagyon bevált HWaldG végrehajtását az aktuális követelményekhez igazítsa.

Meg kell említeni a tarterület-kitermelési és átalakítási engedélyre, az újratelepítésre, az erdőfenntartási illetékekre és az erdőjogi védelmi kategóriákra vonatkozó rendelkezések szerkesztési átdolgozását (eddig a 12. és 13. §). A törvénytervezetben új rendszer került előírányozásra, amely szerint először a kivágási és átalakítási engedély követelményét szabályozzák (§ 12), a 13., 13a., 13b. és 13c. §-okban az erdőjogi védelmi kategóriák következnek, végül a 13d. § tartalmazza a póttültetésre és az erdőfenntartási illetékekre vonatkozó rendelkezéseket, mint a kivágás és átalakítás jogi következményeit, amelyek attól is függenek, hogy az erdő különleges védelem alatt állt-e.

Az egyes rendelkezésekhez:**1. cikk:**1. cikk 1. pont:

A tartalomjegyzék szerkesztési szempontból szükséges kiegészítése az új rendelkezésekkel.

1. cikk 2. pont:

A § 2 szerkesztési átdolgozáson esik át, az eddigi (1) bekezdés két bekezdésre osztásával.

Újdonság, hogy az energiatermelő létesítményekhez vezető erdei utak – beleértve a kábelnyomvonalakat is – továbbra is erdőnek minősülnek (1. bekezdés, 4. pont). Ezáltal elmaradnak a fakivágási és átalakítási engedélyek kiadására irányuló eljárások, és megszűnik az erdőjogi előírások szerinti póttültetési kötelezettség, valamint adott esetben az erdőfenntartási illeték fizetésének kötelezettsége. Az energiatermelő létesítményekhez vezető megközelítési utak fogalma megegyezik a hesseni építési rendelet 63. §-ához csatolt melléklet 13.6. pontjában szereplő fogalommal, amely szerint az erdőgazdálkodási utak is építési engedélyt nem igénylő beruházásnak minősülnek. A hozzájuk tartozó kábelnyomvonalakat általában a bekötőutak alatt fektetik le, és azok nem zavarják az erdő funkcióit, így általában feltételezhető, hogy az erdőmegőrzési célok teljesülnek. A szabályozás helyénvaló, mert az erdőhálózathoz tartozó utak így továbbra is az erdőjogi szabályozás alá tartoznak a belépési jog tekintetében. Az ökológiai káros hatásokat ennek megfelelően csak a természetvédelmi jogi beavatkozási szabályozás rendelkezései szerint kell kompenzálni.

A (2) bekezdés 3. pontja csak a § 7 és a HWaldG harmadik részének alkalmazása esetén érvényes. Ez indokolt, mivel a szóban forgó rendelkezések a BWaldG keretjogi rendelkezéseinek végrehajtását szolgálják, amelyek tekintetében a tartományi törvényhozónak „saját, jelentős súlyú politikai alakítási területe” van (BVerfG, 2004. július 27-i ítélet, 2 BvF 2/02 sz.). Ebben a tekintetben a tartományi törvényhozó jogosult túllépni a BWaldG 2. § (2) bekezdésében meghatározott szabályozási megbízaton.

A (3) bekezdés a HWaldG végrehajtása céljából a „állami erdő” és a „közösségi erdő” fogalmát a HWaldG hatálybalépéséig fennálló jogi helyzetnek megfelelően határozza meg. A hesseni egyetemek erdőit, amelyek a tartomány intézményei, célszerűen a tartomány állami erdeiként kezelni. A közjogi alapítványok kialakult önértelmezésének megfelelően, amelyek rendszerint önálló, az államtól független célkitűzéseket követnek, ezeket községi erdőként kell kezelni.

Az 1. cikk 3. pontjához:

A 100 hektár alatti erdőterülettel rendelkező magán erdőtulajdonosok lehetőséget kapnak üzemeltetési terv készítésére – erre azonban nincs kötelezettség. A döntés kizárólag az erdőtulajdonosokra tartozik, az üzemeltetési célszerűségi megfontolásaik keretében. A gazdálkodási terv elkészítésének lehetősége olyan ajánlatnak tekintendő, amelyet azoknak az erdőtulajdonosoknak szánnak, akiknek az erdei Natura 2000 területeken található. A gazdálkodási terv, amely a környezeti hatástanulmány hordozója, alapul szolgálhat a gazdálkodáshoz, lehetőleg további hatósági kapcsolatfelvétel nélkül.

Az 1. cikk (4) bekezdéséhez:

Szerkesztési szempontból szükséges kiigazítás a hatályos szövetségi természetvédelmi törvényhez.

Az 1. cikk 5. pontjához:

Az (1) bekezdés kiegészül egy felhívással az erdőtulajdonosok felé, hogy az erdőgazdálkodási és erdőgazdálkodási lehetőségek keretein belül csökkentsék az erdőtűz kockázatát.

A 3. bekezdés az alsóbb szintű erdészeti hatóságoknak felhatalmazást ad arra, hogy az erdőtulajdonosoktól beszerezzék azokat az adatokat, amelyek az erdőtűz-bevetési térképek elkészítéséhez elengedhetetlenül szükségesek. Elvileg várható, hogy a hatóságok csak ritkán élnek majd ezzel a jogosultsággal, mivel a hesseni erdőtulajdonosok nagy része önként vesz részt a NavLog-rendszerben. Az erdőtűz-megelőzés és -elhárítás témájának megnövekedett jelentőségét hangsúlyozandó, ezt a bekezdést kiegészítették.

Az 1. cikk 6. pontjához:

Az (1) bekezdés 1. mondatában a szövetségi területrendezési törvényre való hivatkozást szerkesztési szempontból aktualizálták.

A 3. bekezdés 1. mondatában a BWaldG 9. § (1) bekezdés 2. mondatában foglalt mérlegelési kötelezettséget a HWaldG-be felvették, figyelembe véve a Hesseni Közigazgatási Bíróság ítélkezési gyakorlatát (2023. február 13-i határozat, 9 B 1883/22.T sz.). A törvény így teljes körű szabályozást tartalmaz, ebből azonban nem következik anyagi jogi módosítás. A 3. bekezdés 3. mondatának 2. pontjában kifejezetten beillesztik az erdőterületek helyi és regionális éghajlatvédelem szempontjából betöltött jelentőségét is, mint mérlegelés szempontjából releváns tényezőt.

A (4) bekezdés átveszi a korábbi változat 13. § (5) bekezdésének szabályozását, és kiterjeszti azt a természeti, gyógy- és gyógyító erdőkre. A szakasz új rendszerének megfelelően a rendelkezés a kivágási és átalakítási engedélyre vonatkozó követelmények összefüggésében utal a vonatkozó nyilatkozatok sürgős visszavonására vonatkozó minősített követelményekre. A HWaldG 1. § (2) bekezdés 1. mondat 3. pontjában meghatározott célok alapján az erdő éghajlati funkcióját is figyelembe kell venni a mérlegelés során, ha egy erdő (regionális vagy helyi) mikroklíma szempontjából jelentős. Az erdők globális szempontból pozitív hatására való hivatkozás viszont nem alapoza meg közérdeket.

Az (5) bekezdés átveszi a korábbi (6) bekezdést. A korábbi lehetőség, miszerint a kivágási és átalakítási engedélyt egyszer egy évvel meg lehet hosszabbítani, a hatékony végrehajtás követelményeinek tekintetében túl korlátozott. A meghosszabbítás lehetőségét ezért a hatóság belátására bízzák, amelynek ennek tekintetében egy hatékony eljáráshoz kell igazodnia, valamint ahhoz, hogy a törvény célkitűzései, különösen az erdő megőrzése hogyan valósíthatók meg a leghatékonyabban.

Az 1. cikk 7. pontjához:

A 13. § átveszi a védőerdőre vonatkozó rendelkezéseket a 13. § korábbi változatából. A meghallgatandók körébe felveszik a felsőbb szintű közúti hatóságokat, amelyek a hesseni közúti törvény 26. § (1) bekezdése szerint kérelmezhetik a közutak mentén fekvő védőerdők kijelölését.

A 13a. § tartalmazza a védett erdőre vonatkozó rendelkezéseket, és a Hesseni Közigazgatási Bíróság 2015. július 7-i ítéletét (2 A 177/15, juris, 50. pont) figyelembe véve módosítja a védett erdő kijelölésének megszüntetésére vonatkozó követelményeket: A korábban törvényileg megkülönböztetett rendszer, amely megengedett, korlátozottan megengedett és ténylegesen nem megengedett terveket különböztetett meg, helyébe a nyilatkozat visszavonására vonatkozó egységes mérce lép. A védett erdőnek magas szintű jogi védelmet biztosítanak. Az értelmezésnek a vonatkozó joggyakorlaton kell alapulnia.

A jelenlegi jogi helyzet szerint a szabványosított infrastrukturális projektek rendszerint megfelelnek a közérdek követelményeinek. Ez különösen vonatkozik a mindennapi közlekedésben különösen nagy potenciállal rendelkező kerékpárút-bővítési vagy -építési projektekre (gyors- vagy közvetlen kerékpárutak), amelyek a közlekedésért felelős minisztérium által elismert eljárás szerint általában napi 1 500 utazást tesznek ki, illetve a szövetségi, tartományi és kerületi utakon található, önálló kerékpárutakra.

A § 13b új rendelkezés, amely megteremti az alapot a természetes erdő új kategóriájához. A természetes erdők erdőökológiai szempontból különösen értékes területek, amelyek az erdei biotóp-hálózat gerincét képezik. Fontos hozzájárulást jelentenek az erdei biológiai sokféleség megőrzéséhez és előmozdításához. A természetes erdők kezelése során az állami erdőben olyan kivételes eseteket hoztak létre a nem gazdálkodás alól, amelyek nem érintik a védelmi célt. A vadállomány szabályozásának lehetősége kiterjed a vadászat minden formájára a jó szakmai gyakorlat keretein belül. Mivel a területek a tartomány állami erdőjében találhatóak, az erdőgazdálkodás gondozza őket, és az erdőgazdálkodás hozta létre ezt az állapotot, a jövőben az erdőgazdálkodásnak a 13b. § (3) bekezdése szerint, bevált hatáskörében kell kezelnie a területeket. A kijelölés a területek határainak az interneten történő közzétételével történik.

A 13c. § átveszi a korábbi változat 13. §-ában szereplő, a rekreációs erdőkre vonatkozó rendelkezéseket. A meghallgatási kötelezettség (a 13c. § (3) bekezdés 2. mondatában a 13. § (4) bekezdésére való hivatkozás révén) biztosítja, hogy az erdőtulajdonosnak a rekreációs erdővé nyilvánítás előtt lehetősége legyen felhívni a figyelmet a tulajdonviszonyokra, a gazdálkodási szempontokra vagy egyéb releváns kérdésekre. Ez az eljárás átláthatóságát szolgálja, és lehetővé teszi a felsőbb erdészeti hatóság számára, hogy a lehetséges konfliktusokat korán felismerje és azokat a döntésbe beépítse.

A (2) bekezdés lehetőséget biztosít az elismert gyógy- és kúpos fürdőknek arra, hogy az (1) bekezdés szerint kijelölt vagy kijelölendő erdőt „gyógyerdőnek”, „gyógyfürdő-erdőnek” vagy „gyógy- és kúpos erdőnek” nevezzék. Meghatározó az a tény, hogy a turizmusért felelős miniszter a gyógyfürdő, Kneipp-gyógyfürdő, Kneipp-gyógyhely, gyógyklímás gyógyhely vagy gyógyforrás-gyógyfürdőként működő település elismeréséről szóló rendelet alapján elismerte-e az adott helyet. A hivatalos elismerési státuszhoz való kapcsolódás biztosítja a világos és egységes határolást. A különleges megnevezések figyelembe veszik az ilyen erdőterületek jelentőségét az egészségturisztikai és klímaterápiás célok szempontjából, és lehetővé teszik az egyértelmű besorolást a gyógyfürdőhelyi kontextusban.

A § 13d a korábbi változat § 12-ből átveszi a pótlólagos erdőtelepítésre vagy pótlólagos pénzbírságra vonatkozó rendelkezéseket. A pótlólagos erdőtelepítésre vonatkozó rendelkezéseket enyhítik az olyan ideiglenes kiirtások esetében, amelyek nem tartanak tovább 15 évnél, mivel ilyen esetben könnyebben lehet lemondani a pótlólagos erdőtelepítésről (2. bekezdés, 2. mondat). Ez indokolt, mivel 15 év elteltével a kérdéses helyen újra erdő fog kialakulni. A (3) bekezdés aktualizálja az előzetes pótlólagos erdőtelepítésre vonatkozó szabályozást, és erre vonatkozóan most a szövetségi természetvédelmi törvény 16. §-ára, a hesseni természetvédelmi törvény 16. §-ára, valamint a kompenzációs rendeletre hivatkozik.

A pótlólagos erdőtelepítési területek elhelyezkedésére vonatkozó követelményeket a végrehajthatóság és a természetvédelmi joggal való összhang érdekében a hesseni természetvédelmi törvény 13. § (2) bekezdésében meghatározott keresési kerethez igazítják. Ezáltal a jövőben egy kiterjesztett területre lehet támaszkodni, ahol pótlólagos erdőtelepítés lehetséges – ez növeli a megvalósítás esélyét, különösen a sűrűn beépített, területhiányos térségekben. A természetvédelmi jogra való hivatkozás emellett ösztönzést teremt arra, hogy a pótlólagos erdőtelepítéseket természetvédelmi jogi szempontból is figyelembe vegyék, és így lehetővé tegyék a kettős hasznosítást. A kevés erdővel rendelkező területekre való kiterjesztés a tájkultúra szempontjából továbbra is fennmarad.

Az erdőmegőrzési illeték kiszámítását illetően az erdőmegőrzési illetékről szóló rendelet szerint három újítás szerepel: ha védett erdőt irtanak ki, és a kivágást és átalakítást nem kompenzálják póttültetéssel, az erdőmegőrzési illetéket a háromszoros értékben kell megállapítani. Ez a védett erdő különleges jelentőségére tekintettel indokolt, és ösztönzőként szolgál a potenciális beavatkozók számára, hogy a védett erdő kivágását és átalakítását lehetőség szerint elkerüljék, illetve a lehető legkisebb mértékben tartsák. Ugyanez vonatkozik a védőerdőre is, ha nem kerül sor pótlólagos erdőtelepítésre, mivel ez is különleges funkciói miatt fokozott védelmet igényel. A rekreációs erdő esetében a díj kétszeresét tervezik, hogy megfelelően figyelembe vegyék annak különleges jelentőségét a közjó szempontjából. A hesseni számvevőszék felhívását figyelembe véve a jövőben az erdőfenntartási díjnál figyelembe kell venni azokat az igazgatási költségeket is, amelyek a tartománynak a díj kezelésével kapcsolatban merülnek fel. Ez indokolt, mivel az erdőfenntartási illetéket a beavatkozóval szemben finanszírozási funkcióval rendelkező különadóként állapítják meg, a helyreállító erdőtelepítésre vonatkozó tényleges kötelezettsége helyett; a kiadás ezért a beavatkozó érdekében és gyakorlatilag az ő megbízásából történik. Végül az erdőfenntartási illeték kiadási céljait pontosítják, hogy megfeleljenek az alkotmányos követelményeknek.

Az 1 000 m²-ig terjedő erdőátalakításokat csekély jelentőségű eseteknek tekintik, amelyeknél az erdő-pótlási kötelezettséget egy m²-enként 3 euró összegű átalánydíjas erdőmegőrzési illeték váltja fel. Az 1 000 m²-es csekély jelentőségű határérték a projekt teljes területére vonatkozik. Ez figyelembe veszi azt a tényt, hogy bizonyos intézkedések – például egyes oszlopok felállítása vezetékeképítési projektek keretében – az adott helyszíneken csak néhány négyzetméternyi, nagyon kis kiterjedésű irtási területet igényelnek, és ezért jellemzően csekély mértékű beavatkozást jelentenek. Hosszú szakaszokon átnyúló, számos ilyen pontszerű beavatkozásból álló vonalszerű projektek esetében azonban nem lenne helyénvaló minden egyes kivágást elkülönítve kezelni. Ilyen esetekben a projekt teljes területe a meghatározó. Csak így biztosítható, hogy az átalányos erdőmegőrzési illeték valóban a kis, egyedi intézkedésekre korlátozódó, jelentéktelen esetekre korlátozódjon, és a nagyobb projekteket tényleges terjedelmüknek megfelelően kezeljék. Az átalányérték a következő összetevők összegéből adódik:

- 0,80 euró/m² földár; ez az érték megfelel az erdőfenntartási illetékről szóló rendelet 2. § (2) bekezdésének 3. mondatában foglaltaknak,
- átlagos természetési költségek 2,00 euró/m²;
- az Erdőfenntartási illeték felhasználásával és kezelésével kapcsolatos, a minisztériumra háruló igazgatási költségek, m²-enként 0,20 euró.

Az (5) bekezdésben szereplő kivétel figyelembe veszi azt a körülményt, hogy a felsőbb természetvédelmi hatóság által vagy annak megbízásából végrehajtott természetvédelmi és tájgondozási intézkedések különös közérdekűek, és rendszerint ökológiai értékteremtést céloznak. Mivel ezek az intézkedések maguk is a természeti és környezeti funkciók javítását szolgálják, nincs szükség további kompenzációra póttüteléssel vagy erdőfenntartási illetékkel.

Az 1. cikk 8. pontjához:

A 15. § (1) bekezdés 2. mondatába beillesztett kiegészítés egyértelművé teszi, hogy az erdőbe való belépés rekreációs célból egyenértékű a egyszerű létesítményeknél való puszta tartózkodással is, különösen ülőhelyeknél, információs tábláknál, valamint egyszerű menedékházaknál.

A szabályozás célja e szokásos használati formák pontosabb besorolása, hogy jogbiztonságot teremtsen a látogatók és az erdőtulajdonosok számára. Az egyenrangúság biztosítja, hogy az ilyen létesítményeknél való tartózkodásra is a belépési jogra vonatkozó meglévő jogi következmények vonatkozzanak, különösen a felelősséghatárok és az erdőre jellemző veszélyek tekintetében. Ezzel egyértelművé válik, hogy az egyszerű, nem üzemeltetett létesítmények használata az általános belépési jog hatálya alá tartozik, és nem von maga után önálló felelősségi rendszert.

A 15. § (2) bekezdéséhez, amely a nyilvánosság belépési jogát szabályozza, hozzáadják az erdőbe látogatók azon kötelezettségét, hogy az erdőben úgy viselkedjenek, hogy elkerüljék az erdőtüzeket. A rendelkezést szerkesztésileg átfogalmazzák.

1. cikk 9. pont

A kiegészítés annak tisztázását szolgálja, hogy a lezárási jogosultság szerződéses átruházása a vadászati joggal rendelkezőkre, különösen vadászati bérleti szerződések keretében, jogilag megengedett. A vadászati gyakorlatban a közös vadászatok során az utak lezárását már ma is rendszeresen végzik a vadászati joggal rendelkezők a balesetmegelőzés érdekében. A kiegészítés jogbiztonságot teremt, és lehetővé teszi, hogy a közlekedésbiztonsági kötelezettségek betartását egyértelmű felelősséggel összekapcsolják. Önálló törvényes lezárási jogosultságot viszont nem vezetnek be.

Az 1. cikk 10. pontjához:

A 19. § (1) bekezdése szerinti állami erdőgazdálkodás által a közjogi erdőtulajdonosok számára nyújtott szolgáltatások és támogatások körét módosítják, és a 2017 óta megkezdett fejlődéshez igazítják; az azóta követett út, amelynek célja a nem állami szervezetek erősebb pozíciójának megteremtése a faanyag-piacokon, továbbra is folytatódik. A települések faértékesítéssel kapcsolatos támogatásra való törvényes jogosultsága korlátozásra kerül. Tekintettel a klímaváltozás és a jelenlegi világpolitikai helyzet által a faipari piacokon okozott változásokra, várhatóan javulnak az értékesítési feltételek a kisebb mennyiségű, valamennyi fafajta esetében is. Az újonnan alapított faértékesítési szervezeteknek ezért a kisebb erdőkből származó fa összevonásában és értékesítésében is érdekeltnek kell lenniük. Az éghajlatváltozással kapcsolatos erdőgazdálkodási bizonytalanságok azonban arra engednek következtetni, hogy a nem állami erdőgazdálkodók igénye az erdőgazdálkodás területén nyújtott támogatásra továbbra is fennmarad, sőt valószínűleg még növekedni is fog. Az erdőgazdálkodásnak ezért továbbra is átfogó szolgáltatásokat kell tudnia nyújtani a szövetségi erdőtörvény 46. § (1) bekezdése szerint megengedett területeken, hogy biztosítva legyen, hogy az önkormányzatok és a magánszemélyek hozzáférjenek erdeik szakszerű gondozásához. Az erdőben a közjó érdekeit a multifunkcionális erdőgazdálkodás követelményeinek megfelelően így kell megőrizni, és az erdőtulajdonosok törvényi kötelezettségeit teljesíteni kell. Annak érdekében, hogy továbbra is biztosítva legyen, hogy a közjogi (és) magán erdőtulajdonosok szükség esetén támogatást kaphassanak a fa értékesítéséhez, ezt az állami erdőgazdálkodásnak továbbra is biztosítania kell, ha egyébként nem tudják az erdeikben termelt fát megfelelő feltételek mellett értékesíteni. Ez a hesseni erdőtörvény (BWaldG) 1. és 3. §-a szerinti, az 41. § (2) bekezdés 2. mondatára tekintettel minden erdőtulajdonosra vonatkozó közjószerződési kötelezettségek fényében továbbra is indokolt.

1. cikk 11. pont:

A hesseni közbeszerzési és tarifahűségi törvényre való hivatkozás szerkesztési módosítása a jelenlegi változatban.

1. cikk 12. pont:

A felsőbb erdészeti hatóságok a jövőben a szövetségi hatóságok (pl. a Szövetségi Hálózati Ügynökség vagy a Szövetségi Vasúti Hivatal) erdészeti véleményezéseikért is felelősek lesznek (4. bekezdés 2. pont).

A 2013-ban hatályon kívül helyezett hesseni erdőtörvény 42. §-ához kapcsolódva a köz- és magánerdők üzemeltetői ismét lehetőséget kapnak arra, hogy megfelelő erdészeti képzettséggel rendelkező alkalmazottaikat erdővédelmi tisztviselőként hitelesítsék (5. bekezdés). A „megfelelő” kifejezés itt a pályavizsga vagy a nagy állami erdészeti vizsga sikeres letételét jelenti, és biztosítja, hogy a széles körű hatósági beavatkozási és ellenőrzési jogosultságokkal felruházott erdővédelmi alkalmazottak az állami erdészeti szolgálathoz hasonló szakmai képesítéssel, jogi ismeretekkel és szakmai etikával rendelkezzenek. Ezzel biztosítható az egységes minimumszint, amely elengedhetetlen a feladatok jogbiztonságos és arányos ellátásához. Az erdővédelmi tisztviselők feladata az érintett erdő-, természetvédelmi és vadászati jog betartásának elősegítése. E célból hatósági tevékenységet is folytathatnak. Az erdővédelmi tisztviselők feladatainak ellátását a 24. § (1) bekezdése vagy (4) bekezdése 3. pontja szerint illetékes erdészeti hatóság felügyeli.

Az 1. cikk 13. pontjához:

A jövőben az erdőtörvényi kötelezettségek érvényesítése érdekében az erdőtulajdonosokkal szemben rendelkezéseket hozni jogosult hatóságot a 24. § szerinti általános hatásköri rendelkezések határozzák meg. Továbbá a 2. bekezdés értelmében az alsóbb szintű erdészeti hatóság felhatalmazást kap harmadik felek, általában az erdőbe látogatók erdészeti jogi kötelezettségeinek érvényesítésére. Megteheti a szükséges intézkedéseket, elutasíthatja a személyeket a területről, és ellenőrizheti a személyek személyazonosságát.

1. cikk 14. pont:

A szabálysértési tényállások szerkesztési módosításai. Ezen felül az erdővédelmi tisztviselők utasításai és a 26. § (2) bekezdése szerinti új utasítások pénzbírsággal sújthatók.

Ezenkívül bevezetésre kerül egy további szabálysértési tényállás, amely szerint bírsággal sújtható a 12. § (1) bekezdése vagy a 14. § (1) bekezdése szerinti engedélyhez kapcsolódó, végrehajtható feltétel nem, nem megfelelően, nem teljes körűen vagy nem időben történő teljesítése. Ezzel megszűnik egy meglévő végrehajtási hiányosság, mivel eddig csak az egyes speciális feltételek megsértése került rögzítésre. A kiegészítés biztosítja, hogy az erdőátalakítási és engedélyezési eljárásokkal kapcsolatos valamennyi végrehajtható feltétel hatékonyan érvényesíthető legyen.

Az 1. cikk 15. pontjához:

Az Alaptörvény 19. § (1) bekezdésének 2. mondata, valamint a Hárszabályzat 63. § (2) bekezdésének 1. mondata 2. fele szerinti hivatkozási kötelezettségre tekintettel új, az alapjogok korlátozására vonatkozó általános rendelkezés kerül bevezetésre. Így a személyek kikérdezésére és személyazonosságuk megállapítására vonatkozó felhatalmazások az információs önrendelkezéshez való jogba való beavatkozást jelentenek. A szabad mozgáshoz való jog (Alaptörvény 11. cikk / Alkotmánybírósági Alapokmány 6. cikk) tekintetében releváns lehet, ha például jogellenes fakitermelést végző személyeket tartósan kiutasítanak egy erdőből. Emellett a veszélyelhárítás érdekében hosszabb időre szükségessé válhat a károsodott erdők lezárása, ami szintén érintheti a szabad mozgáshoz való jogot.

A 1. cikk 16. pontjához:

Az új 31. § (3) bekezdése a korábbi változat 13. § (3) bekezdését veszi át, rendszerileg megfelelőbb helyen.

Az 1. cikk 17. pontjához:

Ez egy szerkesztési következményes módosítás.

A 2. cikkhez:

A 2025 nyarán végzett értékelés során kiderült, hogy a hesseni vadászati törvényben pontszerű módosításokra van szükség, amelynek alapvető vonásai azonban változatlanok maradnak. A már megkezdett módosítási eljárás várhatóan 2026. december 31-én még nem zárulhat le, ezért övintézkedésként a törvény hatályát csupán egy évvel meghosszabbítják.

A 3. cikkhez:

Ez a hatálybalépéshez szükséges szabályozás.

Wiesbaden, 2026. január 23.

Hesseni miniszterelnök

Boris Rhein

Hesseni mezőgazdasági, környezetvédelmi,
szőlőtermesztési, erdészeti, vadászati és
honvédelmi miniszter
Ingmar Jung